

que per aná á 'hònt volian,
lenian que passá 'ls dos.
Lo prior, per no mullarse,
del pobre llèch puja á coll,
y ¡alal! ¡alal! riu en dintre,
quan al ser al mitj, de cop
el llèch es pára, y pregunta :
—¿ Porta quartos, pare prior?—

(*Veu prima.*)
—Crech que porto vuit pessetas,—
(*Grossa.*)

contesta bufant lo gros.
Y el llèch respont desseguida :
— Dispensi donchs, pare prior;
(*Escarnintlo.*)

mes recordi que en la òrdre
de nostre convent gloriòs,
cap llèch no pot portar cuartos,—
y ¡paf! tira al riu al prior.
Ab axó, vingan las pomas. (*Las hi pren.*)
Jo sò el magre, y tú ets lo gros, (*Viu.*)
y ara el mèu convent ordena (*El ventre.*)
sent verdas, pe 'l teu consol,
que, fent un gran sacrifici,
¡cloch, cloch! me las menji jo. (*Fentho.*)
¡Já, já, já!

VEUS.

ROCH.

PERE.

¡Quina surtida!
¡M' has fer riurer com hi ha mon!
(*S' en entra en la casa.*)

TREMPAT.

Fèsho tot com t' he dit ántes.
(*A Pau en un costat.*)
¿Te 'n recordas bè?

PAU.

ROCH.

TREMPAT.

¡Prou, prou!
¿Qué pensas, Trempat? (*Acostants'hi.*)
(*Cambi.*) ¿Que penso?
Escoltéu, feu rotllo tots. (*Ho fan.*)

Ensaijém altre vegada,
ara qu' estém aquí sols,
l' americana de 'l brillo,
qu' encara no se sab prou.

ROCH.

TREMPAT.

¡Si la sabém de memoria!
¿Y qué hi fa axó? Mòlt millor.
Que si ho fem bè, aquesta copla,
que de 'ls Trempats tindrà el nom,
agafará tanta fama,
tindrà un crit tant grandios,
com aquí á Espanya tindria
un govern barato y hò.

ROCH.

PEP.

TREMPAT.

Ja está dit.
¡Apa, noys, apa!
¡Ojo al compás! Una, dos,